

РЕШЕНИЕ

№ 24614

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3146** по описа за **2026**
година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от Б. Д. Г., с ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния представител адв.
М. В. от САК срещу Решение № 494 / 11.02.2026 г., постановено по АНД № 9386 от 2025 г. по
описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 25-
4332-011788 от 20.05.2025 г., издадено от Началник Сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР
(ОПП – СДВР), с което за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП на Б. Д. Г., на основание чл. 178ж, ал.
1, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя са наложени
административни наказания "глоба" в размер на 1000 (хиляда) лева и "Лишаване от право да
управлява МПС" за срок от 3 месеца.

В касационната жалба се развиват съображения, че решението на СРС е незаконосъобразно и
неправилно, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените
правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Касаторът поддържа, че са
допуснати нарушения на разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като твърди, че посочването на
посоката на движение на автомобила не е достатъчно, за да се приеме, че е мястото на
нарушението е конкретизирано. Позовава се на извършвани ремонтни дейности в процесния
участък, като застъпва позицията, че е невъзможно да е шофирал в аварийната лента, тъй като е
била затворена за движение. Твърди, че е неправилно санкциониран за нарушение на чл. 58, т. 4
ЗДвП, тъй като не може да се приеме, че при тази пътна сигнализация се е движел по път,

обозначен като "автомагистрала" по смисъла на чл. 55ал. 1 ЗДвП. Касаторът отбелязва, че се е движел в посока от [населено място] за [населено място], като причината да напусне лентата си на движение е за да се отбие за [населено място], а административнонаказващият орган не е представил доказателства, удостоверяващи продължително шофиране в тази лента и с цел изпреварване на образувалата се колона от автомобили и отново преминаване в някоя от активните ленти. Касаторът поддържа още, че СРС не е отчел, липсата на отбелязване в АУАН свидетелят на какво е очевиден – на извършване на нарушението, на установяването му, на съставянето на акта или на връчването му, което го препятства от това да направи проверка дали са спазени изискванията на чл. 40 ЗАНН. Претендира разноски.

Ответната страна- началник сектор при отдел „Пътна полиция“ – СДВР, чрез процесуалния си представител гл. юрк. С. К., в представени по делото писмени бележки от 26.05.2026 г. оспорва касационната жалба. Посочва, че в процесния санкционен акт е описано нарушението и обстоятелствата, времето и мястото, при които същото е извършено. Счита оспореното съдебно решение за законосъобразно и правилно, добре мотивирано и аргументирано. Поддържа, че административнонаказващият орган е изпълнил своите задължения в съответствие с изискванията на действащото законодателство, спазил е всички законоустановени процедури и срокове при издаване на санкционния акт, като счита, че същият е правилен и пропорционален на извършеното нарушение. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК/.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, доводите на страните и посочените касационни основания в жалбата, Административен съд София - град, VI-ти касационен състав, прие за установено следното: касационната жалба е подадена в рамките на преклузивния срок за оспорване, от процесуално легитимиран субект, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В оспореното решение въззивният съд, въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 28.04.2025 г., около 12: 33 часа, в Столична община, на път Автомагистрала № А-1, жалбоподателят Б. Д. Г., [ЕГН], като водач на лек автомобил, марка "К.", с рег. [рег.номер на МПС], се движил по Автомагистрала "Т.", с посока на движение от [населено място] към [населено място]. По същото време на АМ "Т." се извършвал ремонт, поради което в посоката на движение на жалбоподателя имало задръстване. Била въведена временна организация и безопасност на движението в участъка от км 3+800 до км 5+570 дясно платно, като от 9:00 часа на 28.04.2025 г. до 9:00 часа на 30.04.2025 г. в участъка от км 4+800 до км 5+550 се затваряли за движение външна активна и аварийна ленти на дясното платно (С. - Б.) на магистралата, като движението в този участък се извършвал по изпреварващата и вътрешната активна ленти. На километър 3 от АМ Т. жалбоподателят навлязъл и се движил в лентата за принудително спиране, като целял по този начин да избегне задръстването. Тези негови действия били забелязани от Е. А. – младши автоконтрольор при ОПП СДВР, който спрял автомобила. При извършване на проверката полицейските служители не установили здравословни причини, свързани с водача на автомобила, нито била установена техническа неизправност, които да налагат движение на автомобила в аварийната лента на автомагистралата. СРС приема още, че

наличие на такива причини дори не било заявено от страна на водача или пътника в автомобила на полицейските служители. Поради констатацията за това, че управляваният от жалбоподателя лек автомобил се движел в лентата за принудително спиране, младши автоконтрольор Е. А. съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 870160 на жалбоподателя за нарушение на чл. 58, т. 3, пр. 1 от ЗДвП, който бил връчен на място на жалбоподателя. Въз основа на този АУАН е издадено обжалваното НП Наказателно постановление (НП) № 25-4332-011788 от 20.05.2025 г., издадено от Началник Сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР (ОПП – СДВР), с което за нарушение на чл. 58, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя, на основание чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложена "глоба" в размер на 1000 (хиляда) лева и "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 3 месеца.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат, съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона и че съдържат всички изискуеми реквизити, като при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Съдът обективно, пълно и всестранно е изследвал фактите по делото, за което е събрал в пълен обем относимите по делото доказателства, които в по-голямата им част е анализирал правилно. Редно е да се отбележи, че въззивната съдебна инстанция неточно е отбелязала номера на издадения АУАН, който всъщност е серия ГА № 3756898, както и датата на издаване на наказателното постановление, издадено на 30.05.2025 г. Не е съобразен и фактът, че жалбоподателят е бил сам в автомобила, а не е бил придружен от други пътници. Тези пропуски не биха могли да се определят като съществено процесуално нарушение, тъй като имат по-скоро технически характер и нито са повлияли върху крайното решение по същество на съда, нито са нарушили правото на защита или други защитени от закона права на жалбоподателя.

Настоящата съдебна инстанция споделя извода на състава на СРС, че оспореното НП е издадено при изяснена фактическа обстановка и доказано авторство на деянието, което обосновава и наложените с него на жалбоподателя административни наказания.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване на правото на защита на нарушителя. Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на ЗАНН. Описаната в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка е правилно отразена, нарушената материалноправна норма е посочена точно, нарушението е словесно правилно индивидуализирано и отговаря на установената фактическа обстановка, както в АУАН, така и в наказателното постановление. АУАН и наказателното постановление съдържат всички задължителни реквизити. Фактическото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. В тях ясно и точно са конкретизирани обстоятелствата, относими към всички признаци от обективната страна на санкционните състави на чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП.

В разпоредбата на чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 ЗДвП е посочено, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от три месеца и глоба 1000 лв. водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията по чл. 58, т. 3 (в приложимата редакция), а именно: при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. По делото не се твърди, а и не са представени доказателства за повреда в автомобила или здравословни проблеми

у водача и/или пътниците, за да се изключи отговорността на водача за извършеното нарушение. В приложимата редакция движението в лентата за принудително спиране, без да е налице повреда на пътното превозно средство или здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство, несъмнено съставлява нарушение на материалното правило за поведение, установено в чл. 58, т. 3 от ЗДвП. Предвидената забрана е абсолютна, доколкото нейното нарушаване, без съмнение излага на сериозен риск живота и здравето на всички участници в движението по автомагистралата. На това основание, законодателят в приложимата редакция, е допуснал само две хипотези, при които е възможно движение или спиране в лентата за принудително спиране. За пълнота и прецизност следва да бъде посочено, че при новата редакция на чл. 58 от ЗДвП, неприложима в настоящия казус, движението в аварийната лента е абсолютно забранено, като възможност е останала единствено за спирането в нея в случай на обективи и предвидени ex lege възможности. Промяната сама по себе си сочи към абсолютизирането на забраната за използване на аварийната лента.

След като жалбоподателят се е движил в лентата за принудително спиране на автомагистралата без да е налице някоя от причините, изключващи административнонаказателната отговорност, безспорно е реализирал състава на предвиденото в чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП административно нарушение, за което правилно и законосъобразно са му наложени предвидените в закона административни наказания по вид и размер, които не подлежат на редукция.

По делото не са налице обстоятелства, които да обосноват приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Наказващият орган е приложил редакцията на чл. 178ж, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, доп. - ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., при която водачът се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство от три месеца и глоба 1000 лв. В конкретния случай наложеното наказание е изцяло съобразено с посочената разпоредба, която предвижда санкция в твърд размер.

Неоснователно е възражението на касатора срещу извода на районния съд, че посочването на посоката на движение на автомобила не е достатъчно, за да се приеме, че мястото на нарушението е конкретизирано. В оспорения съдебен акт са отбелязани както посоката на движение на автомобила, така и участъка от магистралата, в който е извършено административното нарушение, като отбелязаното в съдебното решение съответства на посочените данни в наказателното постановление и АУАН. От мотивите на оспорения акт става ясно, че СРС не е възприел извода, че е отбелязана единствено посоката на движение на автомобила като характеристика на мястото на извършване на нарушението, нито пък я е определил като достатъчна, за да се приеме, че мястото на нарушението е точно определено.

Относно оплакването на жалбоподателя, че не е възможно да е шофирал в аварийната лента, тъй като е била затворена за движение, вследствие на ремонтни дейности, същото не може да бъде възприето като основателно от настоящия състав. Съгласно събраните по делото доказателства, автомобилът, управляван от жалбоподателя Г., се е намирал в участъка от АМ Т., който не е бил затворен за движение (километър 3). Това поставя жалбоподателя извън участъка от км 4+800 до км 5+550, в който се затваряли за движение външна активна и аварийна ленти на дясното платно (С. - Б.) на магистралата, като движението в този участък се извършвало по изпреварващата и вътрешната активна ленти. Следователно, процесното административно нарушение е напълно възможно да бъде извършено на местоположението, посочено в АУАН и наказателното постановление.

Неоснователно се явява и възражението на касатора, че е неправилно санкциониран за нарушение на чл. 58, т. 4 ЗДвП, тъй като не може да се приеме, че при тази пътна сигнализация се е движел по път, обозначен като "автомагистрала" по смисъла на чл. 55ал. 1 ЗДвП. Пътищата се

категоризират въз основа на тяхното административно-стопанско значение, функциите им в транспортната система, натовареността и техническите им параметри (брой ленти, широчина, наличие на разделителни ивици и др.). Разпоредбата на чл. 3, ал. 7 от Закона за пътищата предвижда, че автомагистралите са национални обекти. Те са специално проектирани, изградени и означени пътища за движение само на моторни превозни средства с високи скорости, които не обслужват имоти, граничещи с тях, и притежават следните характеристики:

1. имат самостоятелни платна за движение във всяка посока с разделителна ивица между тях, като всяко платно е с най-малко две ленти за движение и със специална лента за аварийно спиране;
2. пресичането с други пътища, улици, железопътни и трамвайни линии, велосипедни или пешеходни пътеки е само на различни нива;
3. вливането и отливването на движението е само на определени места;
4. нямат директни връзки към съседните прилежащи територии;
5. имат площадки за краткотраен отдих;
6. имат предпазна телена ограда.

Съгласно чл. 3, ал. 5 от Закона за пътищата, класификацията на републиканските пътища се извършва при условия и по ред, определени от Министерския съвет. Разпоредбата на чл. 7 от Правилника за прилагане на закона за пътищата посочва, че класифицирането и прекласифицирането на републиканските пътища се извършва със списъка по чл. 3, ал. 4 от Закона за пътищата, в който АМ Т. безспорно попада като автомагистрала. В чл. 7 от Правилника е посочено още, че класът на републиканските пътища може да бъде променян само когато даден път промени функциите си в транспортната система и притежава характеристиките за съответния нов клас на пътя, както и че степента на техническа изграденост на пътя не води до промяна на неговия клас. Това, че в даден момент на автомагистралния път се извършва ремонт и вследствие на това определен участък от него е затворен за движение не променя по никакъв начин нито неговото предназначение, нито принадлежността му към горепосочения списък, класифициращ всички пътища от републиканската пътна мрежа.

Жалбоподателят неоснователно твърди, че причината да напусне лентата си на движение е за да се отбие за [населено място]. В чл. 117, ал. 2 от Правилника за прилагане на закона за движение по пътищата е посочено, че при навлизане или при излизане от автомагистрала водачът е длъжен да използва съответната пътна лента за ускоряване или за забавяне на движението. Лентата за забавяне на движението, която жалбоподателят е следвало да използва, ако действително е целял да се отбие за [населено място], представлява специално обособена пътна лента в участъците за излизане от магистралата. Тя започва малко преди пътния възел, отделя се от активната лента с остров и маркировка и позволява на водачите да намалят скоростта си, без да пречат на основния трафик. Тази лента се различава от лентата за принудително спиране, която е разположена е най-вдясно на пътното платно и служи за спиране при техническа неизправност или здравословен проблем на пътниците или водача. В процесния случай е налице движение в лентата за принудително спиране без да е налице повреда на пътното превозно средство или здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство, което обуславя състава на административното нарушение.

С оглед горните съображения, оплакванията в касационната жалба са неоснователни. Наказателното постановление е законосъобразно. Решението на СРС е правилно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от

ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 130 лева / 66,47 евро за касационната инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. първо от АПК Административен съд София - град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 494 / 11.02.2026 г., постановено по АНД № 9386 от 2025 г. по описа на Софийския районен съд, 147 състав.

ОСЪЖДА Б. Д. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) равностойност на 130 (сто и тридесет) лева / за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.